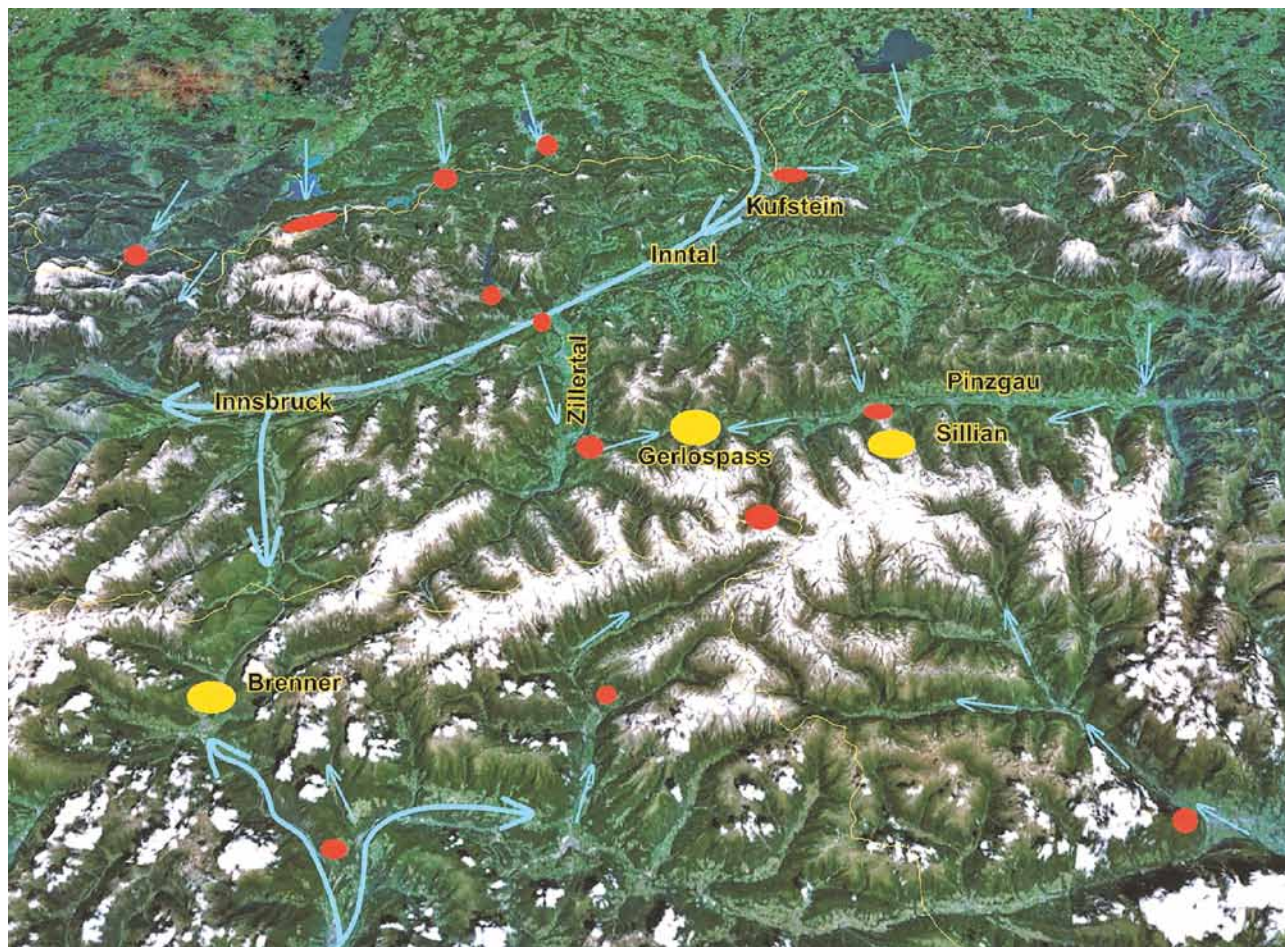

Údolní větry obvykle foukají spolehlivě. V létě bývají extrémně silné, v zimě většinou téměř neexistují. Údolní větry se mohou měnit nebo otáčet na rozhraní sousedních údolí, v různých údolích většinou bývají rychlosti údolního větru různé. Pokud fouká vítr přes průsmyk do druhého údolí, obvykle tímto směrem fouká silný synoptický vítr.

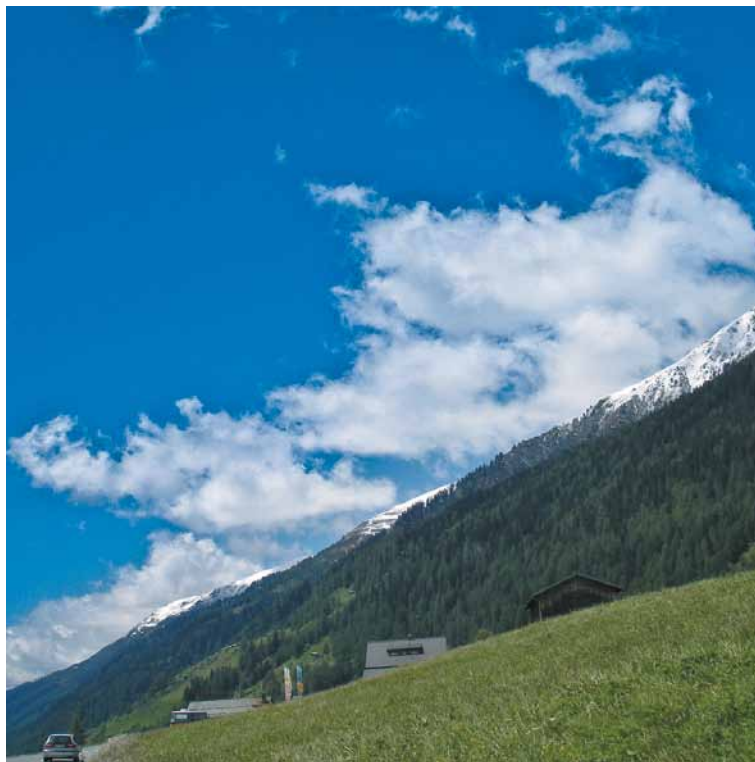
4.8 Údolní větry foukají směrem do centrálních Alp a kopírují směry nebo větvení údolí. Modrá znázorňuje údolní větry, žluté jsou konvergence, červeně jsou označena úbočí se svahovým větrem.

4.9 Uzavřené úlohy na severní straně Alp se díky bavorskému větru paraglidistům nepodaří pokaždé. Výjimkou je počasí, kdy jsou základny mraků velmi vysoko a pilot má dostatečnou výšku, aby se probojoval proti větru, nebo pokud se mu podaří nastoupat do výškového jižního větru. Na obrázku je Hochfelln s Chiemsee v pozadí (Německo).

Závětrná termika

Ke zvládnutí nepříjemné a velice nebezpečné závětrné termiky je třeba mnoha leteckých zkušeností. V zásadě platí, čím lépe umí pilot létat, tím silnější turbulence zvládne. Severní vítr o rychlosti 5 km/h nad hřebenem jižně orientovaného svahu nepředstavuje problém. Jižní svah se nahřívá tak silně, že závětří lze jen těžko zpozorovat. Při silícím větru je ale záhodno se závětrným svahům vyhnout. Přesné určení rychlosti, při které by se už v závětří nemělo létat, je obtížné. Zkušenosti závodníci zvládnou termiku v závětří při větru 20 km/h, kde by začátečník měl veliké potíže. V zásadě platí: čím stabilnější zvrstvení vzduchu, tím více turbulencí v závětrné termice. Toto téma důkladně rozebírá kniha o termice.

4.10 V porovnání s obrázkem 4.11 zde vidíme neletovou závětrnou termiku. Příliš silný vítr signalizují potrhané mraky. Hřeben Goms ve Valisu (Švýcarsko).

4.11 Závětrná termika v horách, rozpoznatelná podle mraků ukloněných ve směru větru. Termika s anabatickým větrem umožní snadný start, vlastní let je však dále velmi neklidný a kvůli turbulencím náročný na pilotáž. Na obrázku Sillian v Pustertalu (Rakousko).

Jednou jsem absolvoval přelet z Oberstdorfu do Landecku přes Inntal, vzdušnou čarou zhruba 35 kilometrů. Návrat vlakem přes Lindau trval dlouhých pět hodin, to už nebyla taková zábava.

Kdo vydrží dlouho ve vzduchu, doletí daleko. Pro začátečníka je to jádro problému. Létat vysoko, důsledně střídit termiku, dotáčet ji do konce a nebýt netrpělivý.

Užitečné nejen pro začátečníky: meteorologický slovníček na stránkách www.austrocontrol.at → Wetter → Wetterlexikon vysvětluje termíny používané v meteorologii.

